

Za Dr. Ing. Ladislavom Závodským

Dňa 5. 4. 1985 zomrel po ťažkej chorobe náš spolupracovník a priateľ Dr. Ing. Ladislav Závodský. Odišiel uprostred činnosti práce, ktorej sa venoval do poslednej chvíle svojho plodného života, i napriek podlomenému zdraviu.

Zosnulý sa narodil 8. 7. 1921 v Hlohovci, kde absolvoval aj základnú školu. Po maturite ukončil v roku 1946 chemicko technologické inžinierstvo na SVŠT v Bratislave v roku 1946 nastúpil na zakladajúcu sa Výskumnú stanicu cukrovarnícku, kde pracoval pod vedením nebohého akademika Vašátka. Odvtedy sa datuje jeho celoživotné zameranie na cukrovarnícku výrobu jej výskum a vývoj.

V roku 1953 sa stal vedúcim cukrovarníckeho oddelenia bývalého Výskumného ústavu potravinárskeho priemyslu v Bratislave, kde v roku 1954 zastával aj funkciu riaditeľa, od januára 1955 bol vedúcim pobočky Výskumného ústavu cukrovarníckeho v Bratislave.

Do konca 50-tych rokov sa vo svojich prácach zaoberal štúdiom operácie cukrovarníckych štiav z hľadiska optimálnej štruktúry kalu, jeho sedimentácie a filtrovateľnosti. V roku 1961 pod jeho vedením bola spísaná záverečná správa o optimálnych dimenziách a konštrukcii dekantérov. Počas týchto výskumov začal skúmať vznik farbív v štavách, na základe čoho potom po roku 1960 plnoprevádzkovo úspešne overil odfarbovanie štiav peroxidom vápnika. Výsledky jeho prác sa prejavili v zjednodušení technológie čistenia štiav, ako aj vo viacerých projektových a prevádzkových úpravách epuračných liniek.

Významné boli tiež jeho štúdie termodynamických rovnováh vzťahu medzi sacharózou a vápnom o vzniku a rozklade cukrokarbonátov, ktoré potvrdil úspešne nielen v laboratórnych, ale aj v prevádzkových podmienkach. Tieto výsledky, ktoré znamenali zásadný obrat v hodnotení procesu čistenia štiav prezentoval v roku 1971 na Bruselskej konferencii.

Od roku 1974, kedy prešiel na náš Výskumný ústav potravinársky v Bratislave rozpracoval so svojím kolektívom výskumné práce zamerané na netra-

dičné spôsoby výroby cukru a pod jeho vedením sa riešila originálna technológia extrakcie cukru menej polárnymi rozpúšťadlami.

V rámci výskumnej činnosti prihlásil a získal 15 patentov, resp. autorských osvedčení.

Bol členom celého radu vedeckých rád, aktívne sa zúčastňoval zasadania Európskych a svetových cukrovarníckych kongresov a konferencií, pôsobil ako expert na epuračné metódy v Indii a Pakistane.

Za všetku túto činnosť bol vyhodnotený v roku 1971 ako „Vynikajúci pracovník“ cukrovarníckeho odboru.

Z príležitosti svojich 60. narodenín dostal za celoživotnú prácu a angažovanosť v potravinárskom priemysle vyznamenanie „Zaslúžilý pracovník MPVŽ SSR“.

Náš drahý priateľ a spolupracovník sa nedožil záverečného riešenia svojej najvýznamnejšej úlohy a realizácie novej technológie výroby cukru a jeho múdre rady a bohaté poznatky nám budú všetkým pri dovŕšení tejto práce chýbať. Je však na nás, pracovníkoch výskumu, ale aj jeho spolupracovníkoch z Odborového výskumu cukrovarníckeho, kde posledné dva roky pôsobil, aby sme jeho myšlienky či už v zdokonalení technológie alebo v skvalitnení základnej suroviny pre cukrovary, ktoré už nestačil dokončiť, ďalej rozvíjali a postupne realizovali.

Z našich radov v ňom však odišiel nielen vynikajúci vedecký pracovník a obľúbený vedúci kolektívu, ale aj dobrý priateľ, skromný človek, milujúci prírodu a život. My, ktorí sme ho osobne poznali, nikdy naň nezabudneme.

Češť jeho pamiatke!

*Ing. Alexander Szokolay, DrSc.,
riaditeľ ústavu*